

imagini (fragil)

Mariana Fulger

ei întindeau mâini mici mâinilor mele
și spuneau: hai
erau zile grele și orbecăiam să aflu drumul
dincolo de toate zilele și nopțile noastre
ei știau întotdeauna și spuneau: hai
într-o dimineață sau amiază
a luat fiecare curajul acesta și cerul
și s-a dus
am privit în urma trenului
până când a fost numai
o fotografie a unei lumi
ce se rupea de ochiul meu diluându-se
.....

tu erai o vorbă despre care spuneau pescăruși
vrăbii și un receptor ce atârna în gol
în gara ca o construcție de foi de ziar
pe podeaua căreia vreun pictor bun
a desenat în relief bănci și din loc în loc
urme de pași
ți-am strigat: ai puf de nori pe obraz
nu l-ai șters - era înțeles că vara aceea
mergând îndărăt
ne tulbura pe amândoi
te-am luat de mână
și am pornit spre încolțirea ierbii
și a brândușelor în valea copilăriei
pătată mult, alb, cu sufletele altor
și altor visători

—
Copyright Mariana Fulger